

”JESUS VÄCKER TRO”

Predikotext: Joh. 4:27-42

*Bön: Ordets Herre, Du har givit oss Ditt ord till fröjd och tröst.
Där har oss förunnat blivit att få höra klart Din röst.
Ge den nåden ock åt mig att i ordet finna Dig.¹ Amen.*

*²⁷Just då kom hans lärjungar, och de blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne. ²⁸Kvinnan lät sin kruka stå och gick in i staden och sade till folket: ²⁹"Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Han kanske är Messias." ³⁰Då gick de ut ur staden och kom till honom. ³¹Under tiden bad lärjungarna honom: "Rabbi, ät." ³²Men han sade till dem: "Jag har mat att äta som ni inte känner till." ³³Lärjungarna sade till varandra: "Inte kan väl någon ha kommit med mat till honom?" ³⁴Jesus sade: "Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk. ³⁵Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. ³⁶Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar kan glädja sig på samma gång. ³⁷Ändå är det ordet sant, att en sår och en annan skördar. ³⁸Jag har sänt er att skörda där ni inte har arbetat. Andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete." ³⁹Många samariter från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord, då hon vittnade: "Han har sagt mig allt vad jag har gjort." ⁴⁰När samariterna kom till honom, bad de att han skulle stanna kvar hos dem, och han stannade där två dagar. ⁴¹Och många fler kom till tro på grund av hans ord, ⁴²och de sade till kvinnan: "Nu tror vi inte längre bara för dina ords skull. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens Frälsare."
(Johannesevangeliet 4:27-42)*

Med Kristi blod dyrt återlösta vänner! Jag har valt att låta dagens predikan ha samma överskrift som denna söndag – den tredje söndagen efter trettondedag – har för tema, nämligen, **”Jesus väcker tro”**. Evangelietexten är fortsättning på förra söndagens evangelietext (Johannesevangeliet 4:4-26). Den talade om Jesus och den samaritiska kvinnan vid Jakobs brunn i Sykar, som är en by i Samarien. Idag får vi observera händelserna mer från lärjungarnas perspektiv. De visste inte på den stund det som vi som har läst förra söndagens text vet, nämligen vad som hade hänt under den tid då de var borta **”i staden för att köpa mat”**². Det kanske är på plats att göra en kort resumé av händelserna som tog plats just innan det som vi möter i dagens evangelietext.

Jesus och Hans lärjungar var på väg från Judeen till Galileen och de tog vägen som ledde genom Samarien i stället för att gå runt Samarien, som några judar gjorde. Det fanns nämligen väldigt stora etniska och religiösa spänningar mellan judarna och samarierna. Jesus var trött av vandringen³ och under tiden då Hans lärjungar var borta i staden för att köpa mat kom en samaritisk kvinna till Jakobs brunn, platsen där Jesus satt. Jesus började tala med kvinnan. Han ledde henne till syndakännedom. Kvinnan levde – som Jesus visste – i synd. Hon var inte på riktigt, på ett legitimt sätt gift med mannen som hon levde med. Jesus accepterade inte hennes syndiga livsstil. Guds ord fördömer samboförhållanden och upphöjer äktenskapet. Guds heliga vilja är, att **”Äktenskapet skall hållas i ära bland alla och den äkta sängen bevaras obefläckad. Ty otuktiga och äktenskapsbrytare skall Gud döma.”**⁴ Jesus mötte inte från den samaritiska kvinnans sida utpressning för att acceptera hennes syndiga livsstil under hotelser att hon inte skulle lyssna Honom om Han skulle vilja tala om hennes synd, som jag fick möta en gång då jag ville tala med en från sanningens väg ursparade medlem... Nej! Kvinnan erkände att Jesus hade rätt och Jesus behövde

¹ Psalm 198, vers 1. Svensk psalmbok för den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Antagen av kyrkomötet i februari 1986. ISBN 978-951-550-653-5.

² Joh. 4:8.

³ Joh. 4:6.

⁴ Hebr. 13:4.

inte predika mer lag till henne. Lagen hade gjort sitt jobb, nämligen lett henne att erkänna sin synd. Jesus ledde henne också till Frälsaren, nämligen till Sig själv. I Honom fann hon Messias, världens Frälsare. Hon hade kommit till brunnen för att hämta vatten. Men hon hade mött Honom som ger det levande vattnet – evangeliet – och då ändrades hela hennes liv. Hon hade mött Jahve, Jag Är!⁵

”Just då kom hans lärjungar, och de blev förvånade över att han talade med en kvinna, men ingen frågade vad han ville henne eller varför han talade med henne. Kvinnan lät sin kruka stå och gick in i staden” (vv.27,28a). Samariternas religion var en blandad religion. De betraktade Moseböckerna som gudomliga, men nekade de andra skrifterna i Gamla testamentet. De blandade en del av den sanna religionen – som Gud har uppenbarat i Skriften – med element från hedniska religioner. De hade inte den rena läran och sanna gudstjänsten bland sig. Men de hade en del av den i Skriften uppenbarade sanningen fortfarande kvar och de kände till att Gud hade lovat att sända Messias, Frälsaren, till världen. Den utlovade Frälsaren, Messias – det vill säga Kristus – hade mött den samaritiska kvinnan och väckt tro i hennes hjärta. Hon hade blivit troende i ordets egentliga mening. Den saliggörande tron grundar sig på, får kraften av och frälser på grund av dess objekt som är Kristus och Hans frälsningsverk.

Vi hörde från vår text: **”Kvinnan lät sin kruka stå och gick in i staden och sade till folket: ”Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Han kanske är Messias.”**” (vv.28-29) Kvinnan lämnade de vardagliga sysslorna när hon fick möta sin Frälsare! Hon fick bråttom och sprang iväg till staden och berättade om sin Frälsare också till andra. Under den tid kvinnan evangeliserade i staden undervisade Jesus Sina lärjungar. Jesus hade använt vattnet som utgångspunkt för att undervisa – eller vi skulle kunna säga, evangelisera – den samaritiska kvinnan. Nu använde Han maten som utgångspunkt för att undervisa Sina lärjungar. **”Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk. Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar kan glädja sig på samma gång. Ändå är det ordet sant, att en sår och en annan skördar. Jag har sänt er att skörda där ni inte har arbetat. Andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete.”** (vv.34-38) Lärjungarna tänkte på den jordiska maten (v.32), men Jesus lyfte deras tankar genom Sin undervisning till att tänka på det andliga. Det är viktigt att ta hand om kroppen. Dricka och äta sunt. Men det är ännu viktigare att ta hand om det andliga livet och se till att inte själen blir evigt förlorad. Paulus skriver: **”Ty kroppsövning är i någon mån nyttig, men gudsfruktan är på allt sätt nyttig, eftersom den har löfte om liv, både för den här tiden och den kommande”**⁶.

Jesus väcker tro. Han hade väckt tron i Sina lärjungar. De kanske hade varit troende från barndomen, men även då stämmer påståendet, att Jesus väcker tron, ty Jesus är Gud och det är Han som tillsammans med Fadern och den Helige Ande har arbetat genom ordet och sakramenten redan under den gammaltestamentliga tiden. Nu hade Han väckt tron också i den samaritiska kvinnan. Nu när hon hade blivit andligt levande började evangeliets livgivande vatten strömma från henne. Hon vittnade om sin tro. Hon vittnade om Jesus! **”Många samariter från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord, då hon vittnade: ”Han har sagt mig allt vad jag har gjort.”**” (v.39) Det blev en väckelse i Sykar! Många kom till tro och även flera fick höra Herrens undervisning under de två dagar som Han stannade hos dem. **”Och många fler kom till tro på grund av hans ord, och de sade till kvinnan: ”Nu tror vi inte längre bara för dina ords skull.**

⁵ Joh. 4:16.

⁶ 1 Tim. 4:8.

Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens Frälsare.” (v.42) Vilken enkel och härlig beaktelse: **”Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens Frälsare”!** (v.42b) Jesus väckte tron i många samariters hjärtan genom ordet som kvinnan talade till dem när hon vittnade om Frälsaren. Jesus väckte tron också genom ordet som Han själv talade till samariterna som lyssnade och tog emot ordet.

Dagens tema och predikans överskrift heter: Jesus väcker tro. Men Jesus eller de kristnas Gud är inte en gud bland många. Jesus är inte en väg bland många vägar till det eviga livet. På denna ekumenismens tidsålder hamnar den sanna kristendomen, den äkta kristna undervisningen i onåd även bland många av dem som kallar sig för kristna, som skulle vilja gå för kristna. Synkretismen, att blanda religioner, verkar bli mer och mer populär. Man menar att alla olika religionerna dyrkar samma gud och att till exempel muslimernas Allah och den kristna Guden skulle vara samma Gud, att bakom hinduerna miljoner gudar är den samma Guden som kristna dyrkar... Många menar att de judar som fortfarande nekar Jesus men påstår sig tro och tjäna den i Gamla testamentet uppenbarade Guden skulle ha samma Gud som vi kristna. Många menar att vilken tro som helst, att man tror på någon högre makt eller gudom skulle göra människan till en troende. Men att många tror någonting betyder inte att deras tro är rätt. När vi säger att Jesus väcker tro så menar vi att det är Han och ingen annan som gör det. Det är den treenige Guden. Man finner inte den frälsande tron utanför kristendomen. Och inte alla som säger sig vara kristna är äkta kristna. Det finns många som säger sig tror på Gud men nekar Jesus och Hans frälsningsverk på ett mer eller mindre grovt sätt. Som lutheraner har vi lärt att vi är frälsta genom tron allena, genom nåden allena och endast för Kristi skull. Det är också den bibliska läran. Vi är inte frälsta genom våra egna gärningar utan på grund av vad Kristus har gjort för oss. Vi har inte valt att bli troende. Gud har i Sin nåd valt att uppväcka oss till tro. Bibeln säger: **”Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.”**⁷

Gud arbetar genom ordet. Den Helige Ande arbetar genom nådemedlen – ordet och sakramenten. Det är därför det är så viktigt att själv ofta komma till gudstjänsterna, att läsa Bibeln, att påminna sig själv om dopets välsignelse och att delta Herrens heliga nattvard. Gud är närvarande i nådemedlen. **”På varje plats där jag låter mitt namn bli ihågkommet, skall jag komma till dig och välsigna dig”**⁸, har Herren sagt redan i Gamla testamentet. Det är på grund av att Gud har bestämt och uppenbarat för oss att Han arbetar genom nådemedlen, att Han själv är närvarande i ordet och sakramenten att vi låter våra medmänniskor möta Honom där var man kan finna Honom! I början av Johannes evangeliet hör vi hur Filippus, vilken Jesus kallade att följa Honom, inbjöd Natanael till Jesus: **”Den som Mose har skrivit om i lagen och som profeterna har skrivit om, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret.”** Natanael sade till honom: **”Kan något gott komma från Nasaret?”** Filippus svarade: **”Kom och se!”**⁹ Natanael var redan en troende, men nu när Messias hade kommit så blev hans, som alla de troendes, väntan uppfylld hos Kristus. Filippus sade: **”Kom och se!”** Den samaritiska kvinnans ”evangelisationsstrategi” var likadan. Hon sade: **”Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Han kanske är Messias.”** (v.29) Vi kan lära från dessa våra trossyskon hur vi kan leda människor till Kristus. Vi kan inbjuda dem att komma till Honom! Vi kan berätta om vad Jesus har gjort för oss och framför allt vad Han har gjort för oss alla när Han bar våra synder på Sig och försonade Gud med oss människor. Jesus **”är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.”**¹⁰

Vi får så och kanske även någon gång skörda. Det finns ju ingen människa här på jorden som inte skulle ha blivit med Kristi blod dyrt återlöst från syndens och djävulens makt. Varför skall då så många ändå gå förlorad? Ingen skulle ju behöva bli evigt förtappad... Paulus skriver: **”Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår**

⁷ Rom. 10:17.

⁸ 2 Mos. 20:24b.

⁹ Joh. 1:45-46.

¹⁰ 1 Joh. 2:2.

rättfärdiggörelses skull.”¹¹ Jesus har redan gjort allt för vår och våra medmänniskors frälsning. Därför är det viktigt att vi vittnar om vår och hela världens Frälsare, att vi predikar lagen som det stor skrivet och evangeliet som det i Skriften är uppenbarat för oss!

Må Herren välsigna oss så att vi får vara till välsignelse också för många i vår omgivning, så att vi får mod och kärlek att vittna om vår Gud och vår Frälsare ”**som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.**”¹²

*Amen.*¹³

Jan-Erik Tiri

¹¹ Rom. 4:24b-25.

¹² 1 Tim. 2:4.

¹³ 1896 ord.